

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Független Rendőrszakszervezet (Budapest, VI. Ötvös u. 7., Ügyintéző: dr. Szöllősi Tibor jogi képviselő 1077 Budapest, Király u. 71. szám) által képviselt **V. J. felperesnek a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Rendőr-főkapitányság** (3527 Miskolc, Zsolcai kapu 32. szám alatti) **alperes ellen besorolás megváltoztatása** végett indított perében a Miskolci Munkaügyi Bíróság az 1999. január 28. napján tartott nyilvános tárgyaláson meghozta és kihirdette a következő

Ítélet

A bíróság az alperes által felperesnek kiadott 1996. szeptember 01-ei hatályú, 305/121/126/1997. számú parancsból a „Beosztási kategóriájában fizetési fokozatának felső határát elérte.” mondatot hatályon kívül helyezi.

Ezt meghaladóan a bíróság a keresetet elutasítja.

Kötelezi a bíróság alperest, hogy fizessen meg felperesnek 15 nap alatt 1.500,- (Egyezeröttszáz) forint rész perköltséget.

A perben felmerült eljárási illetéket a Magyar Állam viseli.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 nap alatt a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bírósághoz címzett, de a Miskolci Munkaügyi Bíróságnál három egyező példányban benyújtható fellebbezéssel lehet élni.

A Megyei Bíróság a fellebbezést tárgyaláson kívül bírálja el, ha a fellebbezés csak a perköltség viselésére vonatkozik, illetve csak az ítélet indokolása ellen irányul, amennyiben a felek fellebbezésükben ez esetekben is külön tárgyalás tartását nem kérik. Ugyanakkor a fellebbezési határidő lejárta előtt előterjesztett közös értelemben minden esetben kérhetik a fellebbezés tárgyaláson kívüli elbírálását.

INDOKOLÁS

A Munkaügyi Bíróság a felperes keresetlevele, a peres felek előadása, a peranyaghoz csatolt iratok tartalma, továbbá az ugyanilyen tárgyú 9.M.475/1998. számú, és a 9.M.479/1998. számú perben tett nyilatkozatok alapján a következő tényállást állapította meg:

Felperes 1984. november 01. napjától kezdődően áll alperesnél szolgálati viszonyban járőrként, Ó. Rendőrkapitányságon teljesít szolgálatot, nyolc általános iskolai és rendőr-tiszthelyettes képző végzettséggel rendelkezik.

Alperes az 1997. február 20. napi keltezésű 305/121/126/1997. számú parancsával 1996. szeptember 01-ei hatállyal besorolta felperest járőr (gépjármű vezető) beosztású rendőr főtörzsőrmesterként a II. besorolási osztály III. beosztási kategória 10. fizetési fokozatába. Ezen iratában alperes egyidejűleg megállapította felperes vonatkozásában, hogy: „Beosztási kategóriájában fizetési fokozatának felső határát elérte.” E hivatkozott irat jogorvoslati útra kioktatást tartalmaz.

Felperes e besorolás ellen pert indított, mely megszüntetésre került. Alperes a keresetlevelet panasznak tekintette, melyet az Országos Rendőrfőkapitány elbírált, s a felperes panaszát elutasította.

Felperes a törvényes határidőben pert indított a Munkaügyi Bíróságon. A 3. számú tárgyalási jegyzőkönyv 1. oldala utolsó két bekezdésében pontosított keresetével az 1997. február 20-ai keltezésű, de 1996. szeptember 01-ei hatályú besorolásból kérte törölni azt a mondatot, hogy: „Beosztási kategóriájában fizetési fokozatának felső határát elérte.” Kérte továbbá felperes a hivatkozott átsorolásban módosítani a fizetési fokozatát 11-esre. 1996. szeptember 01. napjától kérte kötelezni felperes alperest a II. besorolási osztály III. beosztási kategória 10. fizetési fokozata, és a II. besorolási osztály III. beosztási kategória 11. fizetési fokozata szerinti illetmény különbözet és ennek kamatai megfizetésére, 2.000,- Ft perköltséget igényelt (9. sorszámú irat)

Felperes álláspontja szerint 1996. szeptember 01. napjától a II. besorolási osztály III. beosztási kategória 11. fizetési fokozatába tartozott. Vitatta, hogy a beosztási kategóriájában a fizetési fokozatának felső határát elérte volna. Sérelmezte, hogy a beosztásban eltöltött 10 éven felüli éveit alperes a fizetési fokozat meghatározásánál figyelmen kívül hagyta.

Alperes a kereset elutasítását kérte, perköltsége megfizetése mellett. A támadott besorolásokat jogszerűnek tartotta. Hivatkozott lényegében arra, hogy 1996. szeptember 01. napjától felperest a II. besorolási osztály II. beosztási kategóriájának 9. fizetési fokozatába kellett volna besorolni, de a munkáltató a Hszt. 254. §-a (1) bekezdése szerinti lehetőséggel élve méltányosságból, soron kívül előre sorolta. Ez az előre sorolási lehetőség azonban csak a következő beosztási kategória egyes fizetési fokozatába való besorolásra vonatkozik, s egyszeri előresorolást jelent. A 11/1997. /II.18./ BM. számú rendelet II. számú mellékletében meghatározott munkaköri jegyzék alapján felperes a járőr beosztása utáni besorolási kategóriában az elérhető legmagasabb fizetési fokozatot elérte, és meghaladta. Mivel felperes ezen besorolása a szerzett jogok védelmében kedvezőbben lett megállapítva, és nem a tényleges adatok figyelembevételével, ezért került a felperes személyi parancsába azon mondat, melynek törlése végett felperes keresettel élt.

A Munkaügyi Bíróság a felperes keresetét az alábbiak miatt tartotta részben megalapozottnak, míg részben megalapozatlannak:

Felperesnek az 1996. szeptember 01-ei hatállyal felperest a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény (Hszt.) alapján kellett besorolni. (Hszt. 338. § (2) bekezdése). A hivatásos beosztásokat meghatározó 11/1997. (II.18.) BM. számú rendelet II. számú melléklete a rendőrség helyi szerveinél a járőr, illetve a gépjárművezető munkakört főtörzs- őrmester rendfokozati maximum középiskolai végzettség és rendőr szakközépiskolai szakképesítési követelmény mellett a II. besorolási osztály II. beosztási kategóriájába tartozónak rögzíti.

A fent hivatkozott 11/1997. (II. 18.) BM. számú rendelet alapján felperes főtörzs- őrmesteri rendfokozatát és iskolai végzettségét is figyelembe véve 1996. szeptember 01-ei hatállyal, mint tiszt helyettes (Hszt. I. számú melléklete b) pontja (12 év beosztásban töltött év alapján) A 3/A/7. sorszám alatti, 1996. január 01-ei hatályú parancs szerint töltött felperes akkor 12 évet a beosztásában /A Hszt. VI. számú melléklete szerinti II. besorolási osztály II. beosztási kategória 9. fizetési fokozatába tartozott volna, azonban alperes ettől kedvezőbben előre sorolta a II. besorolási osztály III. beosztási kategória első fizetési fokozatába – állítása szerint a Hszt. 254. § (1) bekezdése alapján.

A Hszt. ezen rendelkezése a legalább 10 év eltelté esetére adja meg a munkáltatónak azt a lehetőséget, hogy a szolgálati viszonyban állót a következő beosztási kategória első fizetési fokozatába kinevezhesse. E jogszabályhely értelmezése szerint az előresorolás tehát csak a következő beosztási kategória első fizetési fokozatába történhetett, e szempontból így nem bír

jelentőséggel, hogy a kellő 10 éven felül még hány évet töltött el beosztásában a szolgálati viszonyban álló.

Mindezeket figyelembe véve felperes nem lett kedvezőtlenebbül besorolva a jogszabály adta lehetőséghez képest, ezért további, a fizetési fokozatban történő előre sorolási igénye nem lehet.

A Hszt. 100. § (2) bekezdése értelmében a besorolási osztályok beosztási kategóriákra, s ezen belül fizetési fokozatokra tagozódnak. A Hszt. 100. § (4) bekezdése szerint pedig a fizetési fokozatok emelkednek a beosztásban eltöltött szolgálati idő tartama alapján.

Mivel a felperes járőr beosztása a 11/1997. (II. 18.) BM. számú rendelet II. számú melléklete szerint a II. beosztási kategóriába tartozik, és felperest alperes nem a II., hanem az ettől magasabb javadalmazást biztosító III. beosztási kategóriába sorolta be felperest a hivatkozott BM. szerinti, a munkakörébe előírt beosztási kategóriájában a legfelsőbb fizetési fokozatot (ami a Hszt. VI. számú melléklete szerint a 9. fizetési fokozat) valóban elérte, és meghaladta. Mivel azonban alperes a Hszt. 254. §-a vonatkozó (1) bekezdése alapján felperest kinevezte a következő magasabb beosztási kategóriába, ezáltal a felperes beosztási kategóriája a II. besorolási osztály III. beosztási kategóriája lett, mely beosztási kategória 1997. december 31-ig 13 fizetési fokozatból állt, míg a Hszt.-nek az 1997. évi CXLVI. törvénnyel történt 1998. január 01-ei hatályú módosítását követően 17 fizetési fokozatból áll.

Mivel pedig felperes a III. beosztási kategória legelső (10. számozású) fizetési fokozatába lett előre sorolva, nem állapítható meg, hogy beosztási kategóriájában fizetési fokozatának felső határát elérte.

A Hszt. 254. § (1) bekezdése a következő beosztási kategória első fizetési fokozatába sorolás lehetősége mellett nem tartalmaz tiltást arra vonatkozóan, hogy az ilyen jellegű előre sorolás esetén az adott beosztási kategórián belül már nem emelkedhetne a hivatásos állomány tagjának fizetési fokozata.

Mindezekre tekintettel alperes jogellenesen állapította meg a felperes 1996. szeptember 01-ei hatályú besorolásában vonatkozásában, hogy beosztási kategóriájában fizetési fokozatának felső határát elérte. Ezért a bíróság ezen mondatot hatályon kívül helyezte a támadott határozatból.

Miután felperes 1996. szeptember 01. napjától nem volt a törvényestől alacsonyabb helyresorolva, elmaradt igénye nem lehet a besorolásból eredően, ezért a bíróság a keresetet e vonatkozásában elutasította.

A Polgári Perrendtartásról szóló, többször módosított 1952. évi III. törvény (Pp.) 80. § (3) bekezdése alapján kötelezte a bíróság alperest a felperes részperköltsege megfizetésére.

Az illeték viselésére vonatkozó rendelkezés egyrészt a 6/1986. (VI. 26.) IM. sz. rendelet 3. § (3) bekezdésén, másrészt az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 5. § (1) bekezdése c) pontján alapul.

A határozat elleni jogorvoslati lehetőség a Pp.223. § (1) bekezdésén, míg a fellebbezés tárgyaláson kívüli elbírálására vonatkozó kioktatás a Pp. 220. § (3) bekezdésén alapul.

Miskolc, 1999. január 28. napján

	Sassné dr. Flaskó Magdolna sk.
	a tanács elnöke az aláírásban akadályozott Kálnané Borossay Klára és Deák Lászlóné népi ülnökök helyett is